

44

USTAWA

z dnia 21 grudnia 2000 r.

o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa reguluje sprawy jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz organizację i zasady działania Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Art. 2. Przepisy ustawy nie dotyczą:

- 1) artykułów rolno-spożywczych wytwarzanych na własny użytek,
- 2) materiału siewnego roślin rolniczych, ogrodniczych i zielarskich w rozumieniu przepisów o nasiennictwie,
- 3) sprzedaży artykułów rolno-spożywczych dokonywanej przez ich producentów w gospodarstwie bezpośrednio konsumentom,
- 4) wymagań zdrowotnych, sanitarnych, weterynaryjnych i fitosanitarnych dotyczących artykułów rolno-spożywczych określonych w odrębnych przepisach.

Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) artykuły rolno-spożywcze — runo leśne, dziczyznę, organizmy morskie i słodkowodne oraz produkty rolne w postaci surowców, półproduktów oraz wyrobów gotowych otrzymywanych z tych surowców i półproduktów, w tym środki spożywcze i używki,
- 2) środki spożywcze — substancje lub ich mieszaniny zawierające składniki potrzebne do odżywiania organizmu ludzkiego i przeznaczone w stanie naturalnym lub po przetworzeniu do spożycia przez ludzi,
- 3) używki — substancje lub ich mieszaniny niezawierające składników odżywczych lub zawierające je w ilościach niemających znaczenia dla odżywiania organizmu ludzkiego, które jednak ze względu na swoje oddziaływanie fizjologiczne lub cechy organoleptyczne są przeznaczone do spożywania lub w inny sposób są wprowadzane do organizmu ludzkiego,
- 4) obrót — oferowanie do sprzedaży, sprzedaż lub inną formę zbycia artykułu rolno-spożywczego,
- 5) jakość handlowa — cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nie objęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Rozdział 2

Jakość handlowa

Art. 4. 1. Wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej określone w przepisach o jakości handlowej oraz deklarowane przez producenta lub wprowadzającego do obrotu.

2. Określenie wymagań w zakresie jakości handlowej artykułu rolno-spożywczego może nastąpić w szczególności przez ustalenie jego klasy jakości.

Art. 5. Opakowania artykułów rolno-spożywczych wprowadzanych do obrotu powinny zapewniać zachowanie cech istotnych dla danego rodzaju artykułu rolno-spożywczego, decydujących o jego tożsamości.

Art. 6. 1. Wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze są oznakowane.

2. Znakowanie artykułów rolno-spożywczych powinno być wykonane w języku polskim, w sposób czytelny, zrozumiały i widoczny, a w odniesieniu do artykułów rolno-spożywczych w opakowaniach jednostkowych — także w sposób nieusuwalny.

3. Wymóg znakowania w języku polskim, określony w ust. 2, nie dotyczy artykułów rolno-spożywczych wywożonych za granicę.

Art. 7. 1. Artykuł rolno-spożywczy należy znakować poprzez zamieszczenie informacji zawierającej nazwę artykułu rolno-spożywczego oraz innych istotnych z punktu widzenia nabywcy informacji niezbędnych do identyfikacji tego artykułu.

2. Znakowanie artykułu rolno-spożywczego nie może w szczególności:

- 1) wprowadzać w błąd nabywcy co do tożsamości artykułu rolno-spożywczego, w tym: rodzaju, właściwości, składu, ilości, trwałości, pochodzenia oraz sposobu produkcji, lub sugerować, że posiada on specjalne właściwości, jeżeli ich nie posiada albo gdy inne artykuły rolno-spożywcze posiadają również takie właściwości,
- 2) przypisywać artykułowi rolno-spożywczemu właściwości zapobiegania lub leczenia chorób lub powoływać się na takie właściwości; nie dotyczy to dietetycznych środków spożywczych oraz mineralnych wód leczniczych.

3. Dla artykułów rolno-spożywczych w opakowaniach jednostkowych informacje, o których mowa w ust. 1, powinny być umieszczone na opakowaniu albo na etykiecie, obwolucie lub zawieszce trwale przymocowanej do opakowania.

4. W przypadku artykułów rolno-spożywczych nieopakowanych albo w opakowaniach zbiorczych nazwa artykułu oraz inne informacje, o których mowa w ust. 1, są zamieszczone w dokumentach przewozowych i podane na wywieszkach w miejscu sprzedaży.

Art. 8. Nazwa artykułu rolno-spożywczego ma precyzyjnie informować nabywcę o rodzaju artykułu rolno-spożywczego, umożliwiać odróżnienie go od podobnych artykułów rolno-spożywczych oraz powinna zawierać informacje dotyczące procesów technologicznych stosowanych w produkcji, w szczególności takich, jak: sproszkowany, liofilizowany, zagęszczony, mrożony, wędzony.

Art. 9. Artykuły rolno-spożywcze należy składować i transportować w sposób zapewniający utrzymanie ich właściwej jakości handlowej.

Art. 10. 1. Artykuły rolno-spożywcze przywożone z zagranicy mogą być objęte procedurą dopuszczenia do obrotu, w rozumieniu przepisów prawa celnego, pod warunkiem przeprowadzenia kontroli jakości handlowej przez organ Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych i sporządzenia protokołu z tej kontroli.

2. W przypadku wydania przez organ Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych decyzji o zakazie wprowadzenia artykułów rolno-spożywczych do obrotu, o której mowa w art. 30 ust. 1, organ celny cofa towar za granicę, nadaje mu przeznaczenie celne — powrotny wywóz lub nakazuje jego zniszczenie.

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze rozporządzenia, określi wykaz artykułów rolno-spożywczych, o których mowa w ust. 1, oraz ich minimalne ilości podlegające kontroli jakości handlowej, kierując się znaczeniem tych artykułów dla rynku krajowego.

Art. 11. 1. Przedsiębiorca zamierzający dokonać wywozu artykułów rolno-spożywczych poza polski obszar celny zgłasza ten zamiar do Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych nie później niż 48 godzin przed zamierzonym terminem dokonania wywozu, a w stosunku do artykułów rolno-spożywczych ulegających szybkim zmianom biochemicznym — nie później niż 24 godziny przed zamierzonym terminem dokonania wywozu.

2. Objęcie artykułów rolno-spożywczych procedurą wywozu, w rozumieniu przepisów prawa celnego, jest możliwe dopiero po dołączeniu do zgłoszenia celnego dokumentu potwierdzającego zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, który może być sporządzony również w formie nośników elektronicznych lub świadectwa jakości handlowej tych artykułów wydanego przez Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

3. Artykuły rolno-spożywcze przeznaczone do wywozu poza polski obszar celny mogą nie spełniać wymagań jakości handlowej określonych w ustawie, o ile spełniają wymagania kraju importera.

Art. 12. 1. Podjęcie działalności gospodarczej w zakresie produkcji, składowania, konfekcjonowania i obrotu artykułami rolno-spożywczymi podlega zgłoszeniu wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę zgłaszającego, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy:

- 1) rolników, w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników, w zakresie prowadzonej działalności rolniczej,
- 2) podjęcia działalności gospodarczej w zakresie obrotu detalicznego artykułami rolno-spożywczymi.

3. Zgłoszenia dokonuje się nie później niż w dniu rozpoczęcia działalności gospodarczej; zgłoszenie zawiera:

- 1) imię, nazwisko i adres albo nazwę i siedzibę zgłaszającego,
- 2) określenie przedmiotu działalności gospodarczej,
- 3) wskazanie miejsca produkcji, składowania lub konfekcjonowania artykułów rolno-spożywczych.

4. Zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej, o której mowa w ust. 1, należy zgłosić wojewódzkiemu inspektorowi jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w terminie 7 dni od dnia jej zaprzestania.

Art. 13. 1. Artykuły rolno-spożywcze wyprodukowane z surowców pochodzenia krajowego charakteryzujące się specyficznymi cechami jakości handlowej lub wymaganiami jakości handlowej, w szczególności w zakresie sposobu produkcji, składu lub właściwości organoleptycznych, mogą być oznakowane znakiem jakości.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzór znaku jakości, mając na względzie, aby znak kojarzył się powszechnie z produkcją roślinną lub zwierzęcą.

3. Znak jakości przyznaje minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze decyzji, po zasięgnięciu opinii Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

4. Wniosek o przyznanie znaku jakości składa producent artykułu rolno-spożywczego za pośrednictwem Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, który przekazuje go ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych wraz z opinią, o której mowa w ust. 3.

Art. 14. 1. Znak jakości przyznawany jest na okres 3 lat.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, na wniosek Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, może, w drodze decyzji, cofnąć przyznanie znaku jakości przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli artykuł rolno-spożywczy przestanie spełniać wymagania jakościowe, o których mowa w art. 13 ust. 1.

Art. 15. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze rozporządzenia:

- 1) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi szczegółowe zasady i sposób znakowania środków spożywczych i używek w opakowaniach jednostkowych i zbiorczych przeznaczonych bezpośrednio dla konsumenta,
- 2) może określić inne szczegółowe wymagania w zakresie jakości handlowej niektórych artykułów rolno-spożywczych lub ich grup,
- 3) może określić szczegółowe wymagania w zakresie składowania lub transportu artykułów rolno-spożywczych

— mając na względzie konieczność zapewnienia nabywcy niezbędnych informacji umożliwiających porównanie nabywanego artykułu rolno-spożywczego z innymi artykułami rolno-spożywczymi tego samego rodzaju, zapobieganie nieuczciwym praktykom rynkowym oraz zapewnienie właściwej jakości handlowej tych artykułów.

Rozdział 3

Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych

Art. 16. 1. Tworzy się Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwaną dalej „Inspekcją”.

2. Inspekcja podlega ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.

Art. 17. 1. Do zadań Inspekcji należą:

- 1) nadzór nad jakością handlową artykułów rolno-spożywczych, a w szczególności:
 - a) kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w produkcji i obrocie, w tym wywożonych za granicę,
 - b) kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych sprowadzanych z zagranicy,
 - c) dokonywanie oceny i wydawanie świadectw w zakresie jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych,
- 2) kontrola warunków składowania i transportu artykułów rolno-spożywczych,
- 3) gromadzenie i przetwarzanie informacji o sytuacji na rynkach rolnych,
- 4) współpraca z właściwymi organami innych inspekcji, urzędami celnymi oraz jednostkami samorządu terytorialnego,
- 5) współpraca lub uczestnictwo w międzynarodowych organizacjach zajmujących się jakością handlową artykułów rolno-spożywczych oraz międzynarodowym obrotem artykułami rolno-spożywczymi,
- 6) prowadzenie szkoleń w zakresie przepisów i wymagań dotyczących jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych,

7) współpraca z urzędowymi jednostkami kontrolnymi za granicą w zakresie jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych,

8) wykonywanie innych zadań określonych w odrębnych przepisach, a w szczególności w przepisach: o nawozach i nawożeniu, środkach żywienia zwierząt, rolnictwie ekologicznym i organizacji rynków rolnych.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady organizacji Inspekcji, mając na względzie usprawnienie i ujednoczenie funkcjonowania jej organów.

3. Nadzór nad jakością handlową artykułów rolno-spożywczych w obrocie detalicznym sprawuje Inspekcja Handlowa.

Art. 18. Zadania Inspekcji wykonują następujące organy:

- 1) Główny Inspektor Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwany dalej „Głównym Inspektorem”,
- 2) wojewoda przy pomocy wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, zwanego dalej „wojewódzkim inspektorem”, jako kierownika wojewódzkiej inspekcji jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, wchodzącej w skład zespolonej administracji wojewódzkiej.

Art. 19. 1. Główny Inspektor jest centralnym organem administracji rządowej podległym ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych.

2. Głównego Inspektora powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

3. Zastępców Głównego Inspektora, w liczbie do trzech, powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rynków rolnych, na wniosek Głównego Inspektora.

4. Wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje wojewoda, na wniosek Głównego Inspektora.

5. Zastępcę wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje wojewoda, na wniosek wojewódzkiego inspektora.

Art. 20. 1. Główny Inspektor koordynuje i nadzoruje działalność Inspekcji.

2. Główny Inspektor wykonuje swoje zadania przy pomocy Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

3. Wojewódzcy inspektorzy wykonują swoje zadania przy pomocy wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

4. Wojewódzki inspektor może tworzyć oddziały wojewódzkiego inspektoratu, za zgodą Głównego Inspektora, w szczególności w celu wykonywania zadań, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. b).

5. Główny Inspektor może tworzyć delegatury zamiejscowe Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

6. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze rozporządzenia, określi statut Głównego Inspektoratu, mając na względzie w szczególności rodzaje komórek organizacyjnych.

Art. 21. W rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, w sprawach należących do zakresu zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor, a organem wyższego stopnia — Główny Inspektor.

Art. 22. 1. Organy Inspekcji mogą upoważniać pracowników Inspekcji do załatwiania spraw w ich imieniu, w tym do wydawania decyzji administracyjnych.

2. Organy Inspekcji do wydawania decyzji administracyjnych mogą upoważniać pracowników, którzy:

- 1) ukończyli studia wyższe,
- 2) posiadają kwalifikacje potwierdzone co 5 lat zdaniem egzaminu z zakresu towaroznawstwa i obowiązujących przepisów o jakości handlowej przed komisją kwalifikacyjną, o której mowa w art. 35 ust. 2.

Rozdział 4

Postępowanie kontrolne

Art. 23. 1. Kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz warunków składowania i transportu tych artykułów ma na celu sprawdzenie, czy:

- 1) artykuły rolno-spożywcze spełniają wymagania w zakresie jakości handlowej określone w przepisach o jakości handlowej oraz deklarowane przez producenta lub wprowadzającego do obrotu,
- 2) artykuły rolno-spożywcze są składowane lub transportowane w sposób zapewniający zachowanie ich właściwej jakości handlowej.

2. Kontrola obejmuje co najmniej jedną z następujących czynności:

- 1) sprawdzenie dokumentów umożliwiających identyfikację artykułu rolno-spożywczego, atestów jakościowych, wyników badań laboratoryjnych oraz innych dokumentów świadczących o jego jakości handlowej,
- 2) sprawdzenie opakowania, oznakowania, prezentacji artykułu rolno-spożywczego oraz warunków jego przechowywania i transportu,
- 3) oględziny artykułu rolno-spożywczego,
- 4) pobranie próbek oraz ich ocenę lub badanie laboratoryjne,
- 5) ustalenie klasy jakości artykułu rolno-spożywczego,
- 6) sprawdzanie sposobu produkcji artykułu rolno-spożywczego lub prawidłowości przebiegu proce-

su technologicznego, o ile wynika to z odrębnych przepisów.

Art. 24. Główny Inspektor, wojewódzcy inspektorzy oraz upoważnieni przez nich pracownicy Inspekcji, realizując zadania określone w ustawie oraz w odrębnych przepisach, uprawnieni są do:

- 1) wstępu do pomieszczeń lub do środków transportu kontrolowanych jednostek,
- 2) żądania pisemnych lub ustnych informacji związanych z przedmiotem kontroli,
- 3) żądania okazywania dokumentów związanych z przedmiotem kontroli,
- 4) pobierania nieodpłatnie próbek do badań.

Art. 25. 1. Przed przystąpieniem do czynności kontrolnych pracownik Inspekcji okazuje legitymację służbową oraz pisemne upoważnienie do przeprowadzania kontroli oraz zapoznaje kontrolowanego z jego prawami i obowiązkami.

2. Kontrola, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. a), odbywa się w obecności kierownika kontrolowanej jednostki, a w razie jego nieobecności — osoby upoważnionej lub innego pracownika.

Art. 26. 1. Dokumenty, artykuły rolno-spożywcze i inne przedmioty podlegające kontroli oraz pomieszczenia, w których dokonuje się czynności kontrolnych, o których mowa w art. 23 ust. 2, mogą być zabezpieczone w sposób określony w art. 27, jeśli jest to niezbędne dla dokonania kontroli.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy artykułów rolno-spożywczych ulegających szybkim zmianom biochemicznym.

Art. 27. 1. Zabezpieczenie dokumentów i innych przedmiotów, z zastrzeżeniem ust. 2, następuje przez dokonanie co najmniej jednej z następujących czynności:

- 1) oddanie ich na przechowanie jednostce kontrolowanej w oddzielnym i opieczętowanym schowku lub pomieszczeniu,
- 2) opieczętowanie ich i oddanie za pokwitowaniem na przechowanie kierownikowi lub innemu pracownikowi jednostki kontrolowanej,
- 3) zabranie ich za pokwitowaniem do przechowania przez organ Inspekcji — w przypadku braku możliwości zabezpieczenia i przechowywania w jednostce kontrolowanej.

2. Zabezpieczenie artykułów rolno-spożywczych polega na oddaniu ich pod nadzór kierownikowi lub innemu pracownikowi kontrolowanej jednostki z zakazem wprowadzenia tych artykułów do obrotu.

3. Zabezpieczenie pomieszczeń następuje przez ich zamknięcie i opieczętowanie lub zaplombowanie.

Art. 28. 1. Z przebiegu kontroli sporządza się protokół.

2. Protokół zawiera w szczególności:

- 1) czas trwania kontroli,
- 2) imię i nazwisko, stanowisko służbowe oraz numer legitymacji służbowej inspektora przeprowadzającego kontrolę,
- 3) dane identyfikujące kontrolowanego,
- 4) opis stanu faktycznego, stwierdzonego w wyniku kontroli, ze szczególnym uwzględnieniem ujawnionych nieprawidłowości oraz, jeżeli jest to możliwe, z podaniem przyczyn ich powstania, a także osób odpowiedzialnych za ich zaistnienie,
- 5) opis nieprawidłowości usuniętych w toku kontroli.

3. Protokół należy przedstawić kierownikowi jednostki kontrolowanej, a w razie jego nieobecności — zastępcy kierownika lub innej osobie upoważnionej do zastępowania kierownika, a w razie nieobecności tych osób — osobie uczestniczącej w przeprowadzaniu kontroli.

4. Przed podpisaniem protokołu osoby, o których mowa w ust. 3, mają prawo wnieść do niego swoje uwagi.

5. Protokół kontroli podpisuje osoba, o której mowa w ust. 3; w razie odmowy złożenia podpisu przeprowadzający kontrolę zamieści o tym wzmiankę w protokole.

6. W razie zabezpieczenia artykułów rolno-spożywczych, dokumentów i innych przedmiotów, pobierania próbek, dokonania oględzin lub przeprowadzenia innych dowodów, sporządza się odrębne protokoły. O sporządzeniu odrębnych protokołów z wykonania każdej z tych czynności należy uczynić wzmiankę w protokole kontroli.

7. Jeden egzemplarz protokołu pozostawia się osobie wymienionej w ust. 3.

Art. 29. 1. Po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. a), wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, może:

- 1) zakazać wprowadzania do obrotu artykułu niespełniającego wymagań jakości handlowej lub wymagań w zakresie transportu lub składowania,
- 2) nakazać poddanie artykułu, o którym mowa w pkt 1, określonym zabiegom,
- 3) zakazać składowania artykułu w nieodpowiednich warunkach albo jego transportowania środkami transportu nienadającymi się do tego celu,
- 4) przeklasyfikować artykuł rolno-spożywczy do niższej klasy, jeżeli artykuł ten nie spełnia wymagań jakościowych dla danej klasy jakości handlowej,
- 5) nakazać zniszczenie artykułu, o którym mowa w pkt 1, na koszt jego posiadacza.

2. Decyzjom, o których mowa w ust. 1 pkt 1—3, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 30. 1. Po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. b), w przypadku stwierdzenia niewłaściwej jakości handlowej organ Inspekcji,

w drodze decyzji, zakazuje wprowadzenia artykułu rolno-spożywczego do obrotu.

2. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 31. 1. Ocena jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, zwana dalej „oceną”, dokonywana jest na wniosek zainteresowanego przedsiębiorcy.

2. Ocena polega na sprawdzeniu, czy artykuł rolno-spożywczy spełnia wymagania w zakresie jakości handlowej określone w przepisach o jakości handlowej oraz deklarowane przez producenta lub wprowadzającego do obrotu.

3. W celu dokonania oceny mogą być przeprowadzone badania laboratoryjne.

4. Po dokonaniu oceny wojewódzki inspektor wydaje świadectwo jakości handlowej.

5. Za dokonanie oceny, badań laboratoryjnych i wydanie świadectwa jakości handlowej pobiera się opłaty.

6. Do niewniesionych w terminie opłat, o których mowa w ust. 5, mają zastosowanie przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

7. Z przebiegu czynności pobierania próbek artykułów rolno-spożywczych dla potrzeb oceny sporządza się protokół, do którego stosuje się odpowiednio przepisy art. 28 ust. 3—6.

8. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze rozporządzenia, określi:

- 1) wzór świadectwa jakości handlowej, mając na względzie potrzebę prawidłowej identyfikacji ocenianej partii artykułów rolno-spożywczych,
- 2) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych stawki opłat za dokonanie oceny, badań laboratoryjnych i wydawanie świadectw jakości handlowej oraz sposób i termin wnoszenia tych opłat, mając na względzie rzeczywiste koszty ponoszone przy dokonywaniu oceny, przeprowadzaniu badań i wydawaniu świadectw jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Art. 32. 1. Badania laboratoryjne związane z kontrolą jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, o której mowa w art. 17, przeprowadzane są:

- 1) w laboratoriach Inspekcji,
- 2) w laboratoriach Inspekcji Handlowej w odniesieniu do obrotu detalicznego.

2. Badania laboratoryjne związane z oceną jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, o której mowa w art. 31, przeprowadzane są w laboratoriach Inspekcji lub w laboratoriach akredytowanych i notyfikowanych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 kwietnia 2000 r. o systemie oceny zgodności, akredytacji oraz zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 43, poz. 489).

3. W uzasadnionych przypadkach badania laboratoryjne, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być prze-

prowadzane na zlecenie właściwego organu Inspekcji przez inne wyspecjalizowane w danym zakresie laboratoria.

Art. 33. 1. Do oceny jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych mogą być stosowane urządzenia, które uzyskały pozytywną opinię właściwej jednostki, a pomiar dokonany przy ich pomocy zapewnia otrzymanie obiektywnych i wiarygodnych wyników w zakresie parametrów jakości handlowej.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, jednostki właściwe do wydawania opinii o urządzeniach, o których mowa w ust. 1, mając na względzie potencjał badawczy i zakres działania tych jednostek.

Art. 34. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w drodze rozporządzenia:

- 1) określi szczegółowe warunki pobierania próbek artykułów rolno-spożywczych,
 - 2) może określić metody analiz artykułów rolno-spożywczych
- mając na względzie ich rodzaj i przeznaczenie.

Art. 35. 1. Pobieranie próbek, ustalanie klas jakości oraz sposobu produkcji określonych artykułów rolno-spożywczych na zlecenie zainteresowanych przedsiębiorców mogą, oprócz Inspekcji, przeprowadzać tylko osoby wpisane do rejestru rzeczoznawców, zwane dalej „rzeczoznawcami”.

2. Warunkiem wpisu do rejestru rzeczoznawców jest posiadanie wiedzy praktycznej i teoretycznej z zakresu zasad klasyfikacji, sposobu produkcji oraz pobierania próbek danego rodzaju artykułów rolno-spożywczych, potwierdzone corocznie zdaniem egzaminu przed komisją kwalifikacyjną powołaną przez Głównego Inspektora.

3. Rejestr rzeczoznawców prowadzi wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania rzeczoznawcy według specjalizacji w zakresie rodzajów artykułów rolno-spożywczych.

4. Decyzję o wpisie, odmowie wpisu bądź skreśleniu z rejestru rzeczoznawców wydaje wojewódzki inspektor prowadzący rejestr rzeczoznawców.

5. Osobie wpisanej do rejestru rzeczoznawców wojewódzki inspektor wydaje zaświadczenie o wpisie oraz imienną pieczęć.

Art. 36. 1. Rzeczoznawcy z przeprowadzonych czynności sporządzają protokół.

2. Protokół należy przedstawić kierownikowi jednostki, w której wykonywane są czynności.

3. Kierownik jednostki ma prawo wnosić do protokołu swoje uwagi. O braku uwag należy uczynić wzmiankę w protokole.

4. Protokół sporządza się w 2 egzemplarzach. Jeden egzemplarz protokołu pozostawia się osobie, o której mowa w ust. 2.

5. Protokół należy przechowywać co najmniej rok od daty jego sporządzenia.

Art. 37. Skreślenie z listy rzeczoznawców następuje w przypadku:

- 1) śmierci,
- 2) skazania prawomocnym wyrokiem za przestępstwo,
- 3) rezygnacji złożonej przez rzeczoznawcę,
- 4) nieprzestrzegania obowiązujących przepisów dotyczących wykonywanych czynności,
- 5) wykazania oczywistej nieudolności lub niedbałości przy wykonywaniu obowiązków,
- 6) nieuzasadnionej odmowy przeprowadzenia klasyfikacji artykułu rolno-spożywczego,
- 7) niezdania egzaminu, o którym mowa w art. 35 ust. 2,
- 8) nierzetelnego i stronniczego wykonywania obowiązków.

Art. 38. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze rozporządzenia, określi:

- 1) sposób przeprowadzania egzaminów, o których mowa w art. 35 ust. 2 oraz w art. 22 ust. 2 pkt 2, sposób powoływania i skład komisji kwalifikacyjnej, wysokość wynagrodzenia jej członków oraz wzory zaświadczeń o wpisaniu do rejestru rzeczoznawców, pieczęci imiennej rzeczoznawców i protokołów, o których mowa w art. 36, mając na względzie zapewnienie rzetelnej i obiektywnej kontroli artykułów rolno-spożywczych,
- 2) stawki opłat za szkolenie rzeczoznawców oraz za egzaminy kwalifikacyjne na rzeczoznawców, mając na względzie rzeczywiste koszty przeprowadzania szkoleń i egzaminów.

Art. 39. 1. Przedsiębiorcy, u których w ramach kontroli przeprowadzonej przez Inspekcję zostaną pobrane próbki artykułów rolno-spożywczych, są obowiązani wnieść opłaty za przeprowadzenie laboratoryjnych badań tych próbek, jeżeli w ich wyniku zostanie stwierdzone, że artykuły rolno-spożywcze nie odpowiadają wymaganiom jakości handlowej wynikającym z przepisów o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta lub wprowadzającego do obrotu.

2. Do niewniesionych w terminie opłat, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat, o których mowa w ust. 1, mając na względzie koszty pobrania próbek, koszty dojazdu osób pobierających próbki, a także koszty przeprowadzonych analiz.

Rozdział 5

Przepis karny

Art. 40. 1. Kto:

- 1) utrudnia organowi Inspekcji przeprowadzanie kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożyw-

czych albo kontroli składowania lub transportowania tych artykułów,

- 2) wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej wynikającej z przepisów o jakości handlowej oraz deklarowanej przez producenta lub wprowadzającego do obrotu,
- 3) nie zgłasza wojewódzkiemu inspektorowi podjęcia lub zaprzestania działalności w zakresie produkcji, składowania, konfekcjonowania lub obrotu artykułami rolno-spożywczymi, określonej w art. 12

— podlega karze grzywny.

2. Orzekanie w sprawach, o których mowa w ust. 1, następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 41. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich oraz obrocie tymi wyrobami (Dz. U. Nr 124, poz. 783) w art. 11 w ust. 2 w pkt 3 wyrazy „Państwową Inspekcję Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych” zastępuje się wyrazami „Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych”.

Art. 42. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 82, poz. 928, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 489, Nr 48, poz. 550, Nr 62, poz. 718, Nr 70, poz. 816, Nr 73, poz. 852, Nr 109, poz. 1158 i Nr 122, poz. 1314 i 1321 oraz z 2001 r. Nr 3, poz. 18 i Nr 5, poz. 43) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 22 :
 - a) w ust. 1 skreśla się pkt 6,
 - b) skreśla się ust. 2;
- 2) art. 23b otrzymuje brzmienie:

„Art. 23b. 1. Dział rynku rolne obejmuje sprawy przetwórstwa i przechowywania rolno-spożywczego, jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz mechanizmów regulacji rynków rolnych.

 2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych sprawuje nadzór nad Agencją Rynku Rolnego.
 3. Ministrowi właściwemu do spraw rynków rolnych podlega Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.”

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 43. 1. Z dniem wejścia w życie ustawy pracownicy Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych oraz pracownicy Centralnego Inspektoratu Standaryzacji stają się pracownikami Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 23¹ Kodeksu pracy.

Art. 44. Postępowania wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, prowadzone przez organy Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych, na podstawie ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 23, poz. 293, Nr 89, poz. 991 i Nr 114, poz. 1191 oraz z 2001 r. Nr 3, poz. 19) oraz przez Centralny Inspektorat Standaryzacji, na podstawie ustawy z dnia 12 września 1996 r. o państwowym nadzorze standaryzacyjnym towarów rolno-spożywczych w obrocie z zagranicą (Dz.U. Nr 124, poz. 584), przejmują odpowiednio do zakresu swojego działania organy Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Art. 45. W okresie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy do wydawania decyzji administracyjnych mogą być upoważniani pracownicy Inspekcji niespełniający warunków, o których mowa w art. 22 ust. 2.

Art. 46. Z dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) nieruchomości, będące w trwałym zarządzie, oraz pozostałe mienie, będące w zarządzie Głównego Inspektoratu Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych oraz wojewódzkich inspektoratów skupu i przetwórstwa artykułów rolnych, przechodzą z mocy prawa odpowiednio w trwały zarząd lub w zarząd Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych i wojewódzkich inspektoratów,
- 2) nieruchomości, stanowiące własność Centralnego Inspektoratu Standaryzacji, stają się własnością Skarbu Państwa pozostającą w trwałym zarządzie Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, a pozostałe mienie, stanowiące własność Centralnego Inspektoratu Standaryzacji lub mienie Skarbu Państwa będące we władaniu Centralnego Inspektoratu Standaryzacji, staje się z mocy prawa mieniem Skarbu Państwa, będącym w zarządzie Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych,
- 3) wierzytelności i zobowiązania Głównego Inspektoratu Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych oraz Centralnego Inspektoratu Standaryzacji stają się wierzytelnościami i zobowiązaniami Głównego Inspektoratu Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych,
- 4) wierzytelności i zobowiązania wojewódzkich inspektoratów skupu i przetwórstwa artykułów rolnych stają się wierzytelnościami i zobowiązaniami wojewódzkich inspektoratów jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Art. 47. Przedsiębiorcy prowadzący w dniu wejścia w życie ustawy działalność gospodarczą, o której mowa w art. 12, są obowiązani zgłosić jej prowadzenie wojewódzkiemu inspektorowi w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 48. Tracą moc:

- 1) ustawa z dnia 30 czerwca 1970 r. o Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 23, poz. 293, Nr 89, poz. 991 i Nr 114, poz. 1191 oraz z 2001 r. Nr 3, poz. 19),
- 2) ustawa z dnia 12 września 1996 r. o państwowym nadzorze standaryzacyjnym towarów rolno-spo-

żywczych w obrocie z zagranicą (Dz.U. Nr 124, poz. 584).

Art. 49. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

45

USTAWA

z dnia 22 grudnia 2000 r.

o zmianie ustawy o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw i ustawy o zakładach opieki zdrowotnej.

Art. 1. W ustawie z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2 i Nr 43, poz. 221, z 1997 r. Nr 121, poz. 770 oraz z 1998 r. Nr 162, poz. 1112) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w pkt 1 po wyrazach „działalności ubezpieczeniowej,” dodaje się wyrazy „a także samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej,”;
- 2) w art. 4 w ust. 1 po wyrazach „lub art. 3 ust. 5” dodaje się wyrazy „, a także z art. 4a”;
- 3) dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. 1. Pracownikom samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej przysługuje od dnia 1 stycznia 2001 r. przyrost przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, nie niższy niż 203 zł miesięcznie, w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy łącznie ze skutkami wzrostu wszystkich składników wynagrodzenia, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W samodzielnych publicznych zakładach opieki zdrowotnej przyrost przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia pracownika, w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy łącznie ze skutkami wzrostu wszystkich składników wynagrodzenia, w roku 2002 nie może być niższy niż kwota ustalona według następującego wzoru:

$$P\dot{t} = (Pp - \frac{Pp}{Wsk}) \times 1,14$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- $P\dot{t}$ — przyrost przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia pracownika,
- Pp — prognozowane na dany rok w ustawie budżetowej przeciętne wynagrodzenie miesięczne w gospodarce narodowej,
- Wsk — średnioroczny procentowy wskaźnik przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej prognozowany na dany rok w ustawie budżetowej.”

Art. 2. W ustawie z dnia 30 sierpnia 1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej (Dz.U. Nr 91, poz. 408, z 1992 r. Nr 63, poz. 315, z 1994 r. Nr 121, poz. 591, z 1995 r. Nr 138, poz. 682, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 769 i Nr 158, poz. 1041, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, Nr 117, poz. 756 i Nr 162, poz. 1115, z 1999 r. Nr 28, poz. 255 i 256 i Nr 84, poz. 935 oraz z 2000 r. Nr 3, poz. 28, Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 489, Nr 84, poz. 948, Nr 114, poz. 1193 i Nr 120, poz. 1268) w art. 44 dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. Podmiot, który utworzył samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej, może rozwiązać bez wypowiedzenia umowę o pracę lub odwołać kierownika zakładu opieki zdrowotnej, jeżeli zakład ten przekroczył przyrost przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, ustalony na podstawie ustawy z dnia 16 grudnia 1994 r. o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. z 1995 r. Nr 1, poz. 2 i Nr 43, poz. 221, z 1997 r. Nr 121, poz. 770, z 1998 r. Nr 162, poz. 1112 oraz z 2001 r. Nr 5, poz. 45), co spowodowało pogorszenie sytuacji finansowej zakładu.

8. Umowa cywilnoprawna zawarta z kierownikiem samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej, o której mowa w ust. 4 i 5, w zakresie postanowień określających przyczyny rozwiązania takiej umowy bez wypowiedzenia powinna przewidywać przekroczenie przez samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej przyrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, ustalonego na podstawie ustawy o negocjacyjnym systemie kształtowania przyrostu przeciętnych wynagrodzeń u przedsiębiorców oraz o zmianie niektórych ustaw, jeżeli spowodowało to pogorszenie sytuacji finansowej zakładu.”

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że art. 1 pkt 1 i 3 wchodzi w życie z mocą od dnia 1 stycznia 2001 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*